

РЕШЕНИЕ

№ 593

гр. София, 24.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 23.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8390** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „Деметра 17“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. А., чрез адвокат М. С. със съдебен адрес: [населено място], [улица], срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/2002/25.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 10 „Агроекология и климат“ за кампания 2018 г., издадено от Заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

В жалбата са наведени доводи за неправилност, немотивираност, необоснованост и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби. От Съда се иска да отмени оспорения административен акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адвокат С., която моли Съда да уважи депозирана жалба по изложените в същата възражения. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответната страна – Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“, редовно уведомен не се явява, не изпраща представител. В представено писмено становище по делото излага доводи за законосъобразност на оспореното уведомително писмо. С молба от 16.03.2023 г., депозирана в 10:15 часа е отправено

искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, и е отправено възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

От административната преписка се установява, че административното производство е стартирано по депозирано от „Деметра 17“ ЕООД Заявление за плащане за кампания 2018 г. с УИН: 22/310518/90594 /31.05.2018 г. по Направление „Опазване на застрашени от изчезване местни породи, важни за селското стопанство“ и УРН: 683772 /л.84-127/. Заявлението е подадено за втора година, като от страна на дружеството са декларирани с него 83 броя животни от вид „Бивол“, порода „Българска мурра“, с код: АК13, съгласно Приложение № 5 към чл. 9, ал. 1 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за прилагане на Мярка 10 „Агроекология и климат“ за кампания 2018 г. от ПРСР 2014 г. – 2020 г.

Въз основа на извършена административна проверка на 16.07.2018 г., извършена на място на основание чл. 37 от Закон за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, в присъствието на упълномощен представител на дружеството – М. К. Д. е изготвен Доклад на Регионален технически инспекторат – София /РТИ-София/ за констатирани несъответствия /л.22-31/. В хода на проведената административна проверка са установени два броя животни с нередност – починали два броя Бивол, порода „Българска мурра“ с ушна марка № BG37069806 и Ушна марка № BG37069815. Посочено е, че по отношение на смъртта на животните са предоставени следните документи: Удостоверение за брак от Асоциацията на българските биволовъди, Уведомление за умряло животно; Екарисажни бележки и Уведомително писмо за замяна на животни и запазване размера на стадото. В забележка към доклада, от страна на упълномощеното на дружеството лице е собственоръчно изписано: „Животни с Ушни марки № BG37069806 и № BG37069815 са починали. В законоустановения срок е подадено уведомително писмо за замяна на същите с животни с Ушни марки № BG30195918 и № BG30140429, удостоверение за брак, издадено от Асоциация на българските биволовъди“ за животни с Ушни марки № BG37069806 и № BG37069815.“ В тази връзка е изразено несъгласие с констатацията на експерта, извършил проверката. Докладът е получен от дружеството на 25.07.2018 г. лично и срещу подпис. С издадения доклад е обобщена информацията от извършената проверка по схемите, както следва: Схема СМЛК, брой говеда – деклариран брой: 26, брой от ПнМ: 26 и брой животни с нередност – 0; Схема Биволи, вид животни – бивол, деклариран брой: 87, брой ПнМ: 85 и брой животни с нередност: 2 и Схема АК13, вид животни: бивол, деклариран брой: 83, брой от ПнМ: 81 и брой животни с нередност: 2.

В тази връзка е издадено Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/2002/25.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 10 „Агроекология и климат“ от Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г. за кампания 2018 г. Със същото дружеството е уведомено, че на основание чл. 16 вр. чл. 42, т. 1 вр. чл. 43, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 54 от Наредба № 7/24.02.2015 г. вр. чл. 37 от

ЗПЗП, че оторизираната сума за 2018 г. по мярката е в размер на 27 355.82 лв. във връзка с установените в хода на проверката несъответствия.

От уведомителното писмо се установява, че оторизираната сума за получаване е изчислена чрез Интегрираната система за администриране и контрол /ИСАК/ след извършването на задължителни административни и/или проверки на място на данните в подаденото от жалбоподателя заявление за подпомагане /съгласно чл. 37 от ЗПЗП/, както и че тези данни са сравнени със съответната налична информация, съдържаща се във външните регистри на ИСАК, поддържани на основание чл. 30 от ЗПЗП, както и с представени данни от Изпълнителна агенция по селекция и репродукция в животновъдството /ИАСРЖ/ и дирекциите на националните паркове вр. чл. 54 от Наредба № 7/24.02.2015 г. за прилагане на Мярка 10 „Агроекология и климат“. Посочено е още, че в резултат на извършени административни и/или проверки на място от страна на ДФЗ-РА е определен размер на финансово подпомагане по подаденото заявление за подпомагане по направление „Опазване на застрашени от изчезване местни породи за селското стопанство“, като конкретните данни относно броя на животните, с които дружеството е кандидатствало по схемата, условията и оторизираните суми са посочени в Таблица 1 и Таблица 2. Липсват подробно посочени идентификационни белези на животните, определени като нередност. Наложена е санкция – финансова корекция, представляваща процент на наддеклариране изчислен на основание чл. 32 от Регламент № 640/2014 г., колона 10, Таблица 1, представляваща отношение на броя животни с нередности /Колона 6/ спрямо броя на установените животни /Колона 4/.

С административната преписка от страна на ответния административен орган е представено Становище с изх. № 02-220-2600/2002-3/07.09.2022 г., издадено след издаване на оспореното уведомително писмо. Със становището, ответника посочва, че при административна проверка в Регистъра на животните и животинските обекти на Българска агенция за безопасност на храните е установено, че животно с Ушна марка № BG31461602 е с дата на смърт 24.08.2018 г. и животно с Ушна марка № BG307396634 с дата на смърт 01.08.2018 г. и е посочено, че за тези две животни не е предоставен документ за загуба вследствие на клане, продажба, смърт или кражба съгласно чл. 43, ал. 1 от Наредба № 7 от 24.05.2015 г. В тази връзка е установен процент на наддеклариране за код АК13 в размер на 2.47 %, начислен съгласно чл. 31 от Регламент № 640/2014 г. - отношение на броя животни с нередности спрямо броя на установените животни, като в случая до 3 броя животни се налагат санкции с установения процент. При извършената ПнМ не са открити два броя животни с Ушна марка № BG37069806 и Ушна марка № BG37069815 като за тях са предоставени документи за загуба съгласно чл. 43, ал. 1 от Наредба № 7/24.02.2015 г. Административният орган се е позовал на нормата на чл. 43, ал. 2 от Наредба № 7/24.02.2015 г., съгласно която, когато при загуба на животно земеделският стопанин представи в ДФЗ – РА, документите по ал. 1, агроекологични плащания за същата година се изплащат за наличния брой животни. Посочено е, че на основание чл. 16 от Наредба № 7/24.02.2015 г. на дружеството е наложена санкция от 5 % за код АК13 в размер на 1 499.30 лв., предвид че не е представен документ за загуба на установените животни с нередности при извършената административна проверка. На дружеството е наложена и санкция за констатирана системност на неспазване на изискване, наложена в съответствие с последния абзац на т. III „Общи условия“ от Методика за намаляване и отказване на плащания по Мярка 10 „Агроекология и

климат“ от ПРСР 2014-2020 г., предвид че през 2017 г., бенефициентът отново не е предоставил документ за загуба за всички животни с установена нередност. С оглед констатираната системност на неспазването, т.е подобни случаи на неспазване са били констатирани при същия кандидат и същата мярка или същия вид операция и по-рано през последните четири години или през целия програмен период 2014 – 2020 г., или при подобна мярка през програмния период 2007-2013 г. изчислената сума след налагане на намаленията по Раздел VII, т. 1 от „Методика за намаляване и отказване на годишните агроекологични плащания“ е редуцирана допълнително с 3 %, ако е първо повторение по това направление в периода 2014-2020. Посочено е, че на бенефициента е наложена и редукция от 1 % за неспазване на кръстосаното съответствие, наложена за неспазване на законоустановените изисквания за управление на основание Заповед № РД09-499 от 12.07.2016 г. на Министър на земеделието и съгласно чл. 91 и чл. 93 от Регламент /ЕС/ № 1306/2013 г., съгласно т. 2 от Раздел VII от Методика за намаляване и отказване на плащанията по Мярка 10 – прилага се изчисленият процент, съгласно действащата Методика за прилагане на кръстосаното съответствие в България. Отделно е акцентирано, че Дирекция „Директни плащания“ поддържа своето становище, изразено в оспореното уведомително писмо за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 10 „Агроекология и климат“ от ПРСР 2014-2020 г. за кампания 2018 г., считайки същото за правилно и законосъобразно.

Към доказателствения материал по делото се прибиха като писмени доказателства:

Представени от жалбоподателя:

1. Уведомление за починало животно и четири броя екарисажни бележки /л.141-145/.

Представени от ответника:

1. Доказателства за валиден КЕП на П. Д. С., Заместник-директор на ДФЗ /л.150-152/.

Представени от третото неучастващо по делото лице – „Борика“ АД – доказателства за валиден КЕП на П. Д. С., Заместник-директор на ДФЗ /л.155-159/.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва служебна проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган в кръга на предоставените му правомощия, а именно – Заместник-изпълнителен директор на ДФЗ. Съгласно нормата на чл. 20а от ЗПЗП, изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиниция на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е

специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от ЗПЗП е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на зам.-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. По делото е представена Заповед № 03-РД/772 от 08.03.2022 г., съгласно която изпълнителния директор на ДФЗ делегира на заместник-изпълнителния директор П. С. да издава и подписва уведомителни писма по схемите за директни плащания /л.8-10/. В процесния случай от „Борика“ АД е представено доказателство за валидност на квалифицирания електронен подпис на издателя на оспорения административен акт. Видно е, че П. Д. С. е разполагала с валиден КЕП за периода от 24.06.2021 г. до 24.06.2022 г. /л.156/. Следователно издаденият административен акт не е нищожен.

Съгласно чл. 32, § 2 от Регламент /ЕС/1307/2013 г. за целите на настоящия дял „хектар, отговарящ на условията за подпомагане“ означава а/ всяка земеделска площ от стопанството, която се използва за селскостопанска дейност. Съгласно чл. 4, т. 1, б. „н“ от същия регламент, „селскостопанска дейност означава: поддържането на земеделска площ в състояние, което да я прави подходяща за паша или обработване без подготвителни действия, които са извън рамките на обичайните земеделски методи и машини, съгласно определени от държавите членки критерии въз основа на установената от Комисията рамка, или извършване на минимална дейност, която се определя от държавите членки, в земеделски площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша или обработване.“

Съгласно чл. 62 от Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти /ЕИО/ № 352/78, /ЕО/ № 165/94, /ЕО/ № 2799/98, /ЕО/ № 814/2000, /ЕО/ № 1290/2005 и /ЕО/ № 485/2008 на Съвета/Регламент 1306/2013/, §2, буква а/ Комисията приема актове за изпълнение, с които определя правилата, необходими за еднакво прилагане на настоящата глава, и по-конкретно: а) правила относно мерките за административни проверки и проверки на място, които държавите членки следва да извършват във връзка със спазването на задълженията, ангажиментите и критериите за допустимост, произтичащи от прилагането на правото на Съюза.

Въз основа на тази разпоредба е приет Регламент за изпълнение /ЕС/ № 809/2014 на Комисията от 17 юли 2014 година за определяне на правила за прилагането на Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол, мерките за развитие на селските райони и кръстосаното съответствие /Регламент за изпълнение № 809/2014.

В нормата на чл. 30, ал. 1 от ЗПЗП, е предвидено създаването на Интегрирана система за администриране и контрол, която включва системата за идентификация на земеделските парцели, както и интегрирана система за контрол. Съгласно чл.33 от ЗПЗП Системата за идентификация на земеделските парцели е географска информационна система с послойна структура на данните, която се създава въз основа на ортоизображения и действия на ниво референтен парцел – физически блок. Интегрираната система за контрол включва административни проверки на подадените

заявления за подпомагане и проверки на място /чл. 37, ал. 1 от ЗПЗП/. Административните проверки се извършват автоматизирано, като резултатите от тях се отразяват само в административния акт, с който се взема решение по чл. 11а, ал. 1, т. 1 по заявленията за подпомагане.

Относно релеванните в жалбата възражения, че оспореният административен акт не съдържа фактическите и правни основания за постановения отказ, Съдът намира същите за действително основателни, предвид, че в оспорения административен акт не се съдържат конкретни данни за това кои точно площи са приети за недопустими и по какви причини. Оспореното уведомително писмо е издадено в противоречие с нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, а именно липса на мотиви. Съдът намира, че са налице отменителните основания, визирани в чл. 146, т. 2 и т. 4 от АПК. Проверката на съдържанието на оспорения акт, сочи на липсата на фактически и правни основания за издаването му. Касае се за липсата на задължителни реквизити, които водят до ограничаване правото на защита на жалбоподателката и, които възпрепятстват съдебната преценка относно материалноправната законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Фактическите обстоятелства и основанията за постановения отказ за подпомагане не се съдържат в акта. Този извод следва пряко от извършената цялостна проверка на съдържанието на оспореното писмо, включително на данните в изготвените таблици и т. нар. „разяснения към тях“, включени в уведомителното писмо, така и в обясненията към тях, липсва конкретно посочено фактическо и правно основание за отказаното финансово подпомагане.

В процесния случай от съдържанието на оспореното уведомително писмо, респективно от Таблица 1 и Таблица 2 е възможно да се установи само и единствено размерът на намаленията, но не може да се установи на какво основание е извършено това намаление. В оспорения административен акт липсват ясни, конкретни и разбираемо посочени фактически основания, от които да става ясно каква е волята на административния орган, респективно защо с уведомителното писмо е постановен този краен резултат.

На второ място от съдържанието и формата на оспореното писмо не става ясно кои са конкретните и относими правни норми за процесния случай, респективно липсата на конкретни законови разпоредби и привеждането им под съответните факти, за да бъде индивидуализирана волята на административния орган и неговите съображения в конкретния случай. Безспорно липсата на форма на административния акт е липса на изискуемо от закона съдържание, което води до ограничаване правото на защита на жалбоподателя, респективно същият да разбере каква е точната причина за отказа за оторизация на сумата. Това по своята същност представлява съществено нарушение на административно производствените правила. Дружеството-жалбоподател е следвало да бъде уведомено кои точно обстоятелства са довели до вмененото му конкретно нарушение и на основание на кои законови разпоредби е наложена процесната санкция.

Липсва и не е налице каквото и да е позоваване или препращане към друг акт, документ, който да е съставен в хода на проведното се административно производство, съдържащ фактически и правни установявания в тази насока, което от своя страна е абсолютно основание за отмяна на оспореното уведомително писмо /в този смисъл Решение № 592/18.01.2021 г., постановено по административно дело № 9259/2020 г. по описа на ВАС;

Решение № 4040/30.03.2021 г., постановено по административно дело № 11651/2019 г. по описа на ВАС; Решение № 15704/17.12.2020 г., постановено по административно дело № 7466/2020 г. по описа на ВАС/. В случая дори и да е представено становище на административния орган във връзка с отказаната помощ, респективно причините за това, от същото е издадено след издаване на оспорения в настоящето съдебно производство административен акт, а именно на 07.09.2022 г. В тази връзка следва да се има предвид Решение № 6247/12.06.2023 г., постановено по административно дело № 9967/2022 г. по описа на ВАС, съгласно чиито мотиви: „...*становището, изхожда от издателя на оспорения административен акт, но то не може да saniра липсата на мотиви в първоначалния административен акт, защото не е в процедура по обжалване пред по-горестоящия административен орган. Неправилно от страна на решаващия съд е прието, че с оглед на това становище, административният акт следва да бъде приет за надлежно мотивиран. Допълнително изложени мотиви, след издаване на акта, трябва да се доведат до знанието на адресата, което подпомага страната в избора на защитните средства и проверката за законосъобразност на акта. Излагането на мотиви към акта едва след сезирането на Съда с жалба, както е в процесния случай, не може да се приеме, че изпълнява изискването за мотивираност на административния акт. Налице е съществено нарушение на правилата по мотивиране на уведомителното писмо, което е препятствало жалбоподателя да организира защитата си. В този смисъл Решение № 10244/14.11.2022 г., постановено по административно дело № 2528/2022 г. по описа на ВАС, Решение № 972/30.01.2023 г., постановено по административно дело № 5715/2022 г. по описа на ВАС“.* От друга страна следва да се има предвид, че съдържанието на представеното становище е лаконично, неаргументирано, в същото не са изложени конкретни факти, мотиви, довели до издадения отказ за верификация. Също така следва да се има предвид, че от страна на дружеството-жалбоподател са представени изискуеми документи, удостоверяващи смъртта на двете животни – биволи. Отделно във всяка животновъдна ферма съществува нормален процент на смъртност между 3-5%. В тази връзка е нормално починалите животни да бъдат заменени. Отделно със становището от 07.09.2022 г. на жалбоподателя се вменява още едно нарушение – нередност, твърди се, че съгласно справка от регистъра на БАБХ е установено, че още две животни на дружеството-жалбоподател са починали, и за същите не са представени документи. Няма данни от преписката от страна на ответника да са изискани такива документи, още повече, че така описаното обстоятелство е констатирано след извършената проверка, удостоверена в представения с административната преписка доклад. В случая се добавят нови факти след издаване на административния акт, което е недопустимо, тъй като ограничава правото на защита на жалбоподателя и не може да бъде обвързано със съдържанието на оспореното уведомително писмо.

Също така не са обсъдени възраженията, отправени от упълномощеното лице на дружеството-жалбоподател по отношение на двата бивола с Ушна марка № BG37069806 и Ушна марка № BG37069815, респективно представените за

тях документи, удостоверяващи смъртта им, респективно замяната им с други две животни с цел цялост на декларираната глава добитък от заявителя на помощта.

Отделно оспореният административен акт не съдържа правно основание за издаването му и следователно е налице пълна липса на относими правни норми за процесния случай. От друга страна видно е от уведомителното писмо, че от страна на административния орган в разясненията към Таблица 1 и Таблица 2 е дал дефиниция на използваните понятия, от негова страна е извършено и позоваване на определени правни норми от българското и европейското законодателство, но това цитиране на същите, без да са съотнесени към конкретни факти, не може да преодолее императивното изискване за мотивираност на издадения административен акт чрез посочване на приложима конкретна правна норма. В случая от страна на административния орган са изброени възможните хипотези за отказ или частично намаляване на плащанията без да е посочено коя или кои правни норми са приложени. Липсват конкретни, относими и адекватни констатации по отношение на заявлението на жалбоподателя.

С оглед установеното, Съдът намира, че волята на административния орган е неясна, предвид липсата на посочено фактическо и правно основание в издаденото уведомително писмо, респективно за извършения отказ /намаляние/ за финансово подпомагане. В тази връзка и на основание чл. 146, т. 2 вр. т. 3 вр. чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, оспореният административен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен, а жалбата като основателна уважена. В тази връзка, административната преписка следва да бъде върната на административния орган с указания по тълкуване и прилагане на закона, съобразно мотивите на настоящето съдебно решение.

По разноските в производството:

С оглед изхода от спора и поради своевременното искане за присъждане на разноски, направено от процесуалния представител на жалбоподателя, ответникът дължи заплащане на разноските по делото в общ размер на 850.00 лв., от които 50.00 лв. за заплатена държавна такса и 800.00 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение. Съдът намира за неоснователно отправеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Разпоредбата на чл. 78, ал. 5 ГПК предвижда ако възнаграждението за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът по искане на страната може да присъди по нисък размер, но не по малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Цитираната уредба предвижда възможност, прилагана от съда по искане на страна, каквото искане е направено с възражение за прекомерност.

Фактическата и правна сложност за страните е налице с оглед обема на доказателствата, исканията, възраженията, отговорите на процесуалните представители на страните и подготовката им за делото. В случая такава е налице предвид представените доказателства, вкл. превод на същите и като цяло разглежданите въпроси, които са регламентирани от националното и Съюзното законодателство.

**По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град,
III-то отделение, 60-ти състав,**

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Деметра 17“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. А., чрез адвокат М. С. със съдебен адрес: [населено място], [улица], Уведомително писмо с изх. № 02-220-2600/2002/25.03.2022 г. за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по Мярка 10 „Агроекология и климат“ за кампания 2018 г., издадено от Заместник – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ВРЪЩА административната преписка на Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ за ново произнасяне в 14-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени с настоящия съдебен акт.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“ да заплати на „Деметра 17“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Д. А., чрез адвокат М. С. със съдебен адрес: [населено място], [улица], сумата в общ размер на 850.00 лв. /осемстотин и петдесет лева/, представляваща сторените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в четиринадесет дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: